

Honnyi Levelek, Tudósítások, és Egyebek.

Nro 67.

A' Magyar Kurir 102-dik darabjához.

Magyar Ország.

Posonyból Dec. 15-dikén ezeket írják: Mi tegnap a' Felső Aszszonyunk születése napját minden kitelhető módon megünnepeltük. A' nagy templomban két sorban állott a' katonaság, a' Szent Misére a' Magnások a' katonáikat, a' Vármegyei tiszviselők, a' városi, és az academiabeli magistratus, a' tanuló ifjúsággal, az Archigymnasiumnak Professorai a' tanulókkal együtt, nemkülömben a' városi iskolák is jelen voltak; a' Sz. Misét Fő-Tiszt. Prépost. Kánonok, és ezen városnak plébánusa Strajter József ur tartotta. A' Vödritzi piatzon Sándor Császár regementjének egy kompániája lovöldözött, a' sétáló helyen (promenade) pedig 12 mozsarak durrogtak.

Folytatása a' Marsal Ney proccusának.

Ezekutánn egy papirozt elővett a' marsal, ez az ő hírdetménye volt, mellyet a' seregek előtt elakart olvasni. Ezt a' hírdetményt mind a' két Generálisokkal közölte, kik híjjában igyekeztek, őtet a' felvételétől másra hozni; de ő a' mellett megmaradt, 's azon hírdetményt a' piatzon összevált regementek előtt elolvasta. A' tisztek, kik a' Lecourbe és Bourmont Generálisoknak a' képeken szomorúságot és megilletődést láttak, azokat kezeiknél fogván, ezeket mondották: „Ez rút dolog; ha mi ezt előre láthattuk volna, nem jöttünk volna ide.“ A' seregek rendetlenül széljél oszlottak, és a' Marsal fél órával azután megjelent, a' Sas Rendje tziemerét a' meljén viselvén.“

Ezen [kivallásra a' marsal így felelt: „Ugy látszik, hogy Bourmont ur ezen kivallásra előre elkészült; ő azt gondolta, hogy vélem úgy fognak bánni, mint a' Labedoyerével bántak, 's hihetőkép az tartotta, hogy magunkat többé meg nem fogjuk látni; de itt még is egymással öszvetáialkoztunk. Kivánom, hogy Bourmont ur, az Isten előtt, megvallja ha nem kértem e' én ő tőlle azon hírdetmény felül tanátsot, 's ha nem mondotta e' ő nekem, hogy azzal tökéletesen meg elégszik.“

(Bourmont ur a' keze mozdulása által kijelentette, hogy ez a' kivallás nem igaz).

A' marsal továbbá így szóltott: „Minekutánn én ezt a' gyűlölséges hírdetményt felolvastam volna, Bourmont ur ebédre jött hozzám, ő jól emlékezik, hogy mi ezen ebédnek idejét szomorúan töltöttük, és senki egészségéért poharakat ki nem ürittünk.“

A' Cancellarius Bourmont urhoz így szóltott: „Miként gyűjtette az Ur a' seregeket Mártzius 14-dikén öszve.“

Bourmont ur így felelt: A' Ney Marsal urnak parantsolatjára, 's a' nélkül, hogy tudtam volna, hogy ő azon hírdetményt el akarná olvasni. — A' Cancellarius: Mit ítelt az ur a' seregeknek akkori gondolkodásokról? — Bourmont. Az kétrészre hajló volt; de a' marsal ur azt könnyen megerősítette volna. A' Marsal Ney: „Én a' Bonaparte vitézi Rendje tziemerének viselését tagadom. Sajnálom, hogy egy

okos férfji ilyeneket szólhat. — Bellart ur. ekképpen megszóllalt: Valljon esett e' Marsal Ney, és Bourmont urak között Mártzius 14-dikétől fogya valami zivódás? — Fel. Nem. Bellart ur: Hát hogy történt meg az, hogy Bourmont ur, ki a' Marsal ur beszédje szerint azon hirdetésményt helyben hagyta, még azon nap elvált tőlle, 's Párisba utazott, a' hol 19-dikén reggel a' király kabnetjébe megjelent? Fel. Talám annakutánna megváltozott az akaratja. A' Cancellárius: Gondolja e' a' Bourmont ur, hogy a' marsal ur Bonaparte ellen jó következesek reménységével marsirozhatott? — Bourm. Azt tartom, hogy, ha a' marsal ur a' seregek eleibe ki állott volna, minnyájan követék volna őtet.

A' Marsal: Hogy mérészel az ur azt állatni, hogy mi Bonaparte ellen marsirozhattunk, a' nélkül, hogy egészszen feldaraboltassunk. Tselekette volna e' azt az Úr? Az Urnak erejében ez éppen nem állott volna. — Ezért a' pírongatásért, a' királyi procurator a' marsalt megtzáfolta, 's azutánn Séguier ur, Fr. Országi Pair ekképpen megszóllalt: Igaz-e' az, hogy 13-ikán estve egy tiszt fogságba tétetett a' miatt, mivel ezt: Eljén a' Császár kiáltotta vala? — Bourm. Az igaz. — Séguier: Hamég 13-ikán estve egy tiszt leartáltatott, a' királynak letett hitének megszégése miatt, hogy eshetett meg, hogy a' Bonapartenak annakutánna kevés órákkal meg érkezett kénjei meg nem fogattak?

Marsal Ney: Ez lehetetlen vala. — Fitz James nevű herczeg, Fr. országi Pair ezt kérdezte: Nékem ugy látzik, hogy azt hallottam, hogy a' Marsál Úr 14-ikén reggel azt mondotta legyen, hogy azt tartja, hogy a' király Páris városát már oda hagyta legyen. Szeretném tudni, kitől vette vola ezen tudósítást. — A' Marsal: A' kiragasztott tzedulákból, 's az kiterjedt hírekből.

Berryer ur: Millyen hajlandóságot okozott az a' hirdetmény, mellyet Bourmont ur ujságkivánásból halgatott? — Bourm. Tsak nem egész lovasság igr kiáltottfel: Eljén a' Császár! Főbb rangú tisztek szomorú ábrázatokkal jöttek hozám, 's azt mondották, hogy ők a' seregek megvizgáltatásába el nem jöttek volna, ha tudhatták volna mi fogna történni. — Egy, a' zsrnálóokban meg nem nevezett Pair ezeket kérdezte: Mik voltak azoknak a' Bonaparte kémjeinek a' neveik, kik a' 13-ikát követett éjjel a' vád állatt lévőhez megérkeztek vala? — Ney: Többen eljötenek vala; de a' neveiket én többé nem tudom.

A' többi következik.

Vásári Tudósítás.

Tekintetes Nemes Neograd Vármegyében fekvő, már Mező várossá lett Lossontz-Tugári Helység Urasága részéről jelentik: hogy egy Kegyelmes Privilegium szerént, ebben a' Mező Városban négy Országos Vásárok fognak tartatni, e' szerént:

Titus napján 4-ik Jánariusban.

Isidor napján 4-ik Aprilisben.

Portziunkula napján 2-ik Augustusban, és Ser. Ferentz napját 4-ik Octoberben.

A' ki-rakodó Vásár előtt való nap lesz mindég a' marha vásár.

Itt az megjegyzeni való: hogy az Országos Vásárok tulajdon képen a' Hazai Szokás szerént, mindég azon a' Hétfőn, és Kedden fognak tartatni, a' melly Hétfőn a' fellyebb ki nevezett Szentek napjai esnek. Ha Hétfőn vagy Kedden ünnep volna, azon esetben a' Vásárok az ünnepet követő köznapokon fognak tartatni vagy folytatatni.

Ezen kívül minden Hétfőn Hétfőn, ha pedig Hétfőn Ünnep volna, az azt követő köz napone k i-ásárk lesz

D. D. S.